

-KENDİMİ DURDURAMIYORUM-

Şirin

Hırsızlar
Bizden Kaşamaz!

Birsen Ekim Özen

PASTALARA HAYIR MI?

Öğretmenimiz bizi çocuk sanıyor. Tamam, aslında çocuğuz ama onun hayal ettiği kadar da çocuk değiliz. Bugün bize yabancılarından şeker, pasta almamamız; tanımadığımız insanlar bizi bir yerlere götürmek isterse reddetmemiz gerektiğini anlatıyor. Bize ne ikram ederlerse etsinler, **“hayır”** demeliyiz. Bunu bebekler bile bilir.

- Ne diyecekmiz çocuklar?

Hep birlikte bağırdık:

- Hayır, diyecekmiz!

Hombili ayağa kalkıp pazularını şişirdi.

- Ben ilk önce yiyeceği alsam, sonra hayır desem? Nasıl olsa beni kimse kaçıramaz.

Gerçekten böyle bir şey yapabilir miydik? Gerçi şu ana kadar sokakta beni durdurup ömrümde görmediğim güzellikte bir pasta dilimini bana uzatıp yememi isteyen kimse olmamıştı ama ya olursa?

Yabancıya hayır diyecektik de pastaya da hayır demek zorunda mıydık?

- Kesinlikle hayır diyeceksin oğlum. Pastanın içinde ne var bilemezsin. Belki de içine bayıltıcı bir şey koymuşlardır.

Tüylerim diken diken oldu. Büyükler karanlıktan ya da tükürükler saçarak havlayan bir köpekten korktuğün zaman cesur olman konusunda bir sürü öğüt veriyorlar, sonra da çok güzel şeylerden korkmamız için ellerinden geleni yapıyorlar. Onlara göre içinde neler sakladığı belli olmayan karanlık odam güvenli ama

şekerler tehlikeli. Bundan sonra şekerlerden ve pastalardan da mı korkmam gerekiyor yani? İçinde ne olduğu belli olmayan harika şeyler. **Offff!**

Öğretmenimiz bizi korkutmaya çalışan insanlara karşı da nasıl davranmamız gerektiğini anlattı. Bizi tehdit eden biri olursa sağ ayağımızı kuvvetle yere vurup onun gözlerinin içine bakarak **“Beni rahat bırak!”** diye bağıracaktık.

Bunu yapınca da bizi rahat bırakmazsa hemen en yakın bakkal, market gibi dost insanların olduğu yere koşacakmışız. Bu güzel bilgileri kesinlikle unutmam. Beni kaçırmaya çalışacak insan kafayı yemiş olmalı. Teneffüste, tüm konuyu iyi öğrendiğimi, beni kaçıracak insanın kafayı yemiş olması gerektiğini söyleyince Kıvır da bana hak verdi.

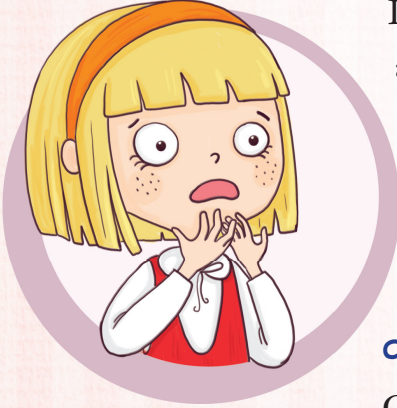
- Gerçekten kafayı yemiş olmalı!

Kıvır nasıl oldu da benim bir yönümü takdir etti diye düşünürken o ekledi:

- Senin gibi başa dert bir çocuğu kim kaçırmak ister. Beni en karışık problemleri çözdüğüm için kaçırabilirler. Seni problemleri daha da karışık hâle sokasın diye mi kaçıracaklar?

Çok kızdım! Bu Kıvır problemleri çözdüğü için kendisini dünyanın en değerli insanı sanıyor. Beni de kaçıran olabilir oysa. Bende de ne güzel yanlar gören kötü insanlar olabilir.

- Bak bakalım seni mi kaçırmak isteyecekler, yoksa beni mi?

Lokum gözlerini kocaman açtı.

- Kaçırılmak mı istiyorsun Şirin?

- Kesinlikle istemem ama biri kaçırılacaksa o ben de olabilirim.

O anda konuşmamızın arasına nöbetçi öğretmenin kafası girdi.

- Nasıl bir konuşma bu böyle?

Dağılmak zorunda kaldık. Şu Kıvır kendini matematik dersi gibi önemli buluyor. Oysa ben serbest etkinlik dersi gibiyim. Okul benle daha güzel.

HAFTA SONU TEMİZLİĞİ

Annemle babam bugün temizlik yapmaya karar verdiler. Kahvaltıdan sonra evde yer yerinden oynayacak demek ki... Beni de temizlik bezi almam için bakkala gönderdiler. Ben bizimkilerin bu temizlik işini çok iyi bilirim. Şarkı söyleyerek temizlik yapmaya başlarlar ama birbirlerinin yaptığı hiçbir şeyi beğenmedikleri için işin sonu fena biter. Genellikle temizlik yarım kalır, birkaç saat onlar da birbirlerine surat asarlar.

Allah'tan bugün evde Filiz teyze de var. Filiz teyze ara sıra bizim eve gelip temizlik yapar. Çok neşeli biridir.

